

[Hans Jørgen Holm]

ger være forringet. Hvis det lykkes, vil der overalt i verden være andre lignende ø-samfund og småstater med få tusinde eller få titusinder af indbyggere, som må se fremtiden i møde med angst og bæven. Vi vil kort sagt opleve, at denne konflikt hurtigt vil få alvorlige principielle konsekvenser for internationale forhold og for hele retstilstanden i verdenssamfundet. Derfor er det vigtigt, at det ikke lykkes.

Som allieret og mangeårig ven af Storbritannien har vi fra starten støttet indførelsen af EF-sanktioner mod Argentina. Formålet har været at medvirke til at øve et maksimalt pres mod Argentina, indtil sikkerhedsrådets resolution efterleves af den argentinske junta.

Dette formål er ikke opnået. Det må derfor være det eneste rigtige, at dette pres opretholdes fuldt ud. Det eneste, vi kan gøre, og som vi også bør gøre, er at fastholde EFs moralske og praktiske støtte til Storbritannien netop i dette øjeblik, hvor så meget står på spil ikke kun for Storbritannien, men for alle de vestlige demokratier.

Riishøj (SF):

Denne lovgivning rejser to hovedproblemer. For det første hele spørgsmålet om Falklandsøkrisisens baggrund og dens konsekvenser og for det andet spørgsmålet helt konkret om anvendelse af sanktioner i en sag af denne karakter og med denne rækkevidde. Der har dog siden 2. verdenskrig været mere end 100 væbnede krige i verden, og kun i et meget lille antal har man anvendt sanktioner.

SF har aldrig afvist anvendelse af sanktioner over for nationer, der groft overtræder grundlæggende internationale retsnormer. Af den grund støtter vi aktivt, at man anvender sanktioner f. eks. over for Tyrkiet. Vi støttede i sin tid sanktioner over for oberstregimet i Grækenland, og ikke mindst støtter vi sanktioner over for det racistiske Sydafrika.

For Afrikas befolkninger må det være chokerende at være vidner til, hvordan den rige kapitalistiske verden overordentlig aktivt solidariserer sig med England i denne sag, samtidig med at Vesten selv i et år, der er erklæret for et sanktionsår over for Sydafrika, intet effektivt foretager sig for at støtte de kræfter, der bekæmper apartheidstyret og Sydafrikas ulovlige handlinger over for Namibia. Sådanne disproportioner er ikke spor

overraskende, men Falklandskrigen er ikke desto mindre en hån og en trussel over for den tredje verden, og den opfattes utvivlsomt som sådan ikke kun i Latinamerika.

Krigen om Falklandsøerne eller Malvinerne vil få uanede konsekvenser for forholdet mellem den rige og den fattige verden. Den kapitalistiske verdens forhaling af alle reelle forhandlinger om en løsning af de fundamentale skævheder i verdensøkonomien og i den såkaldte militære verdensorden og Vestens modstand mod at erkende den tredje verdens berettigede krav på forandringer understreges på en helt særlig måde i denne konflikt. Når et NATO-land og et EF-land går i krig på et højst tvivlsomt grundlag, så iværksættes et omfattende system af sanktioner i skærende kontrast til den totale passivitet og modvilje, når det gælder den tredje verdens helt berettigede krav på forandringer.

Den såkaldte Falklandskrig vil få vidtrækkende konsekvenser, som nævnt ikke alene i Latinamerika. Latinamerikas relationer til såvel USA som til Vesteuropa vil forværres kraftigt, og det kan bestemt ikke udelukkes, at lande som Argentina og Brasilien som konsekvens af denne krig vil skaffe sig atomvåben og indlede et tættere samarbejde om nødvendigt med Sovjetunionen og Cuba. Men krigen får også konsekvenser for andre u-landes forhold til den vestlige verden; det skal vi hurtigt få at mærke.

Der er mange grunde til, at vi fra SFs side afviser endog denne forlængelse på ubestemt tid af sanktionerne; læg mærke til, at det ikke mere er tidsbestemt, men er en ubestemt fortsættelse af sanktionerne.

For det første har vi fra dansk side ganske utvetydigt taget parti for England. Vi sympatiserer ikke med Argentinas brutale militærstyre og de militærmetoder, man har taget i anvendelse, men spørgsmålet er, om England har overholdt resolution nr. 502's krav om at søge en diplomatisk løsning, og spørgsmålet er, om regeringen Thatcher er berettiget til at gennemtrumfe en militær løsning nu, for sagen er, at England nu tydeligt har erklæret, at man ønsker en militær løsning. Spørgsmålet er også, om englænderne har ret til Malvinerne – det er dog mere end tyve år siden, at Argentina rejste dette spørgsmål – og spørgsmålet er altså, om man kan sige, at et land, når det uberettiget har haft et territori-